

— nu efter Ændringen i Arbejdsløshedsloven — 5 Uger. Hvis Landbrugets Arbejdsgivere vil overholde disse Bestemmelser, ligesom Arbejderne er tvunget til at overholde dem, behøver man overhovedet ikke at give Ministeren en Bemyndigelse til at standse generelt Understøttelsen for unge Mennesker, som Ministeren ikke kan anvise Arbejde, heller ikke ved Landbruget. Det kan man ikke faa mig til.« Derimod havde Ministeren ikke noget imod, at der blev nedsat et Udvalg til at behandle Sagen, og han var klar til at forhandle om alt, hvad man ønskede drøftet, samt til at fremskaffe alle de saglige Oplysninger, det var muligt at fremskaffe gennem Ministeriet.

I nogle replicerende Bemærkninger kom *Ordføreren for Forslagsstillerne* bl. a. ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt al Arbejdsanvisning burde søges praktiseret gennem de offentlige Kontorer, og udtalte herom, at mange vilde betragte dette som »et Indgreb i deres gamle, velerhvervede Rettigheder til selv at skønne over, hvem de ønsker at tage ind som Medhjælpere i deres Virksomhed.« — — — »Dette, at man fastholder Retten til selv at vælge sine Medhjælpere og ikke ønsker at benytte sig af de offentlige Kontorers Anvisning, gaar efter min Opfattelse længere ned og berører mere end den rent økonomiske og lønmæssige Side, det er selve Spørgsmaalet om Retten til at knytte til sig dem, man anser for egnede, og dem, man mener passer ind i det enkelte Hjems særlige Forhold.«

Einer-Jensen (S.) og *Rager* (R. V.) var villige til at medvirke til Spørgsmaalets Undersøgelse i det Udvalg, hvis Nedsættelse *Ordføreren* for Forslagsstillerne havde bebudet. Ligeledes *Skjerbæk* (K. F.), som i øvrigt mente, at det foreliggende Forslag var alt for absolut stillet op og ikke rigtig udtømte Problemet. Det burde efter Talerens Mening undersøges, om Arbejdsanvisningen var tilrettelagt helt paa den rigtige Maade, og om en Udvidelse eller Omlægning af Værnepligten ikke vilde medføre en Lettelse i Situationen, ligesom han fandt det værd at overveje, om man skulde gaa videre i Retning af at forbyde de ganske unge Aldersklasser af kvindelige Arbejdere at have visse Former for Fabrikarbejde. — *J. S. Foget* tilsagde Bondepartiets Tilslutning til Forslagets Gennemførelse, naar Ordet »væsentlig« blev indsat foran »udækket Behov for Arbejdskraft«. Derimod mente *Aksel Larsen* (D. K.), at Forslaget burde afvises som »i enhver Henseende sagligt ubegrundet, uberettiget, uretfærdigt«. Her var i og for sig ikke noget at diskutere, og da *Ordføreren* for Forslagsstillerne foreslog at standse Sagens Behandling og